

Arrest

nr. 348 511 van 11 juni 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE
Argonnestraat 30
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 30 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 december 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. LAURENT, die loco advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Moldavisch staatsburger van Roma origine. U bent geboren op (...) en u bent afkomstig van Otaci. U verblijft in België samen met echtgenoot P.Me. (...) (CGVS ref. (...), O.V. nr. (...)) en uw zoon P.M. (...) (CGVS ref. (...), O.V. nr. (...)).

Op 7 oktober 2022 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties samen met uw echtgenoot en uw zoon. U haalde aan dat u in Moldavië te maken kreeg met etnische discriminatie omwille van uw Roma origine bijvoorbeeld in het kader van het krijgen van werk. Daarbij komt dat uw zoon M. (...) autisme en epilepsie heeft. U kreeg voor de zorg voor uw zoon geen steun in Moldavië. Zijn medicatie moest u telkens zelf betalen. Verder wees u erop dat uw woonplaats Otaci tegen de Oekraïense grens ligt. U vreesde dat er een bom uit de oorlog tussen Oekraïne en Rusland op uw hoofd zou kunnen vallen. Ook vreesde u dat Moldavië in deze oorlog wordt betrokken. Tenslotte klaagde u aan dat de energieprijzen en levenskosten in het algemeen erg hoog zijn in Moldavië. Aanvang oktober 2022 verliet u daarom Moldavië.

Op 30 mei 2023 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

In juni of juli 2023 keerde u samen met uw echtgenoot en uw zoon M. (...) terug naar Moldavië. Terug in uw land van herkomst kwam het tot een relatiebreuk aangezien uw man u niet goed behandelde en aan alcohol verslaafd is. U bent bang voor uw man en hij kan u slaan. U stond er helemaal alleen voor wat u mede gelet op de zorgen voor uw zoon M. (...) zwaar viel. U hebt ook medische problemen onder andere aan uw oog. U besloot terug te keren naar België om uw oog opnieuw te laten opereren. Op 8 november 2023 verliet u Moldavië samen met uw moeder F.L. (...) (CGVS ref. (...), O.V. (...)) en uw zoon. U kwam aan in België op 11 november 2023 en op 13 november 2023 werd uw tweede verzoek om internationale bescherming geregistreerd door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Op 27 maart 2024 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing op 24 september 2024 (arrest nr. 313380). U tekende geen cassatieberoep aan.

Aangezien u een negatieve beslissing kreeg en een bevel om het grondgebied te verlaten keerde u terug naar Moldavië. Op 13 mei 2025 reisde u samen met uw echtgenoot en uw zoon via Roemenië terug naar België.

Op 19 mei 2025 diende u een derde verzoek om internationale bescherming in bij de DVZ. Op 11 juli 2025 werd door de DVZ de afstand van uw verzoek vastgesteld.

Op 11 september 2025 diende u samen met uw zoon een vierde verzoek om internationale bescherming in. Uw echtgenoot diende op hetzelfde moment zijn derde verzoek in. U roept volgende motieven in: U kent financiële problemen in Moldavië en in jullie dorp is er geen werk. Uw zoon wordt gepest omwille van zijn beperkingen. U hebt nog steeds medische problemen en hebt operaties nodig aan uw oog en aan uw galstenen. Uw echtgenoot lijdt aan hepatitis C en heeft ook een medische behandeling nodig. De medische zorgen in Moldavië zijn onvoldoende gespecialiseerd en jullie hebben ook geld te kort voor jullie medische kosten. Er zijn geen aangepaste centra voor uw zoon.

Ter staving van uw vierde verzoek legde u uw Moldavisch paspoort neer. Ook het Moldavisch paspoort van uw zoon en een medisch attest op naam van uw zoon werd neergelegd.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofd kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U haalt opnieuw aan dat u met bepaalde medische problemen kampt. U hebt problemen met uw oog en u zou ook een operatie voor galstenen nodig hebben (DVZ, verklaring volgend verzoek, nr. 13). U verklaart echter geen procedurele noden te hebben die hiermee verband houden (DVZ, vragenlijst procedurele noden) en u bleek in staat te zijn de motieven voor een vierde verzoek uiteen te zetten tijdens uw interview bij de DVZ.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst moet worden benadrukt dat in het kader van uw voorgaande verzoeken tot de vaststelling werd gekomen dat u er in uw hoofd geen sprake was van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Het CGVS nam inzake uw eerste verzoek een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing en u keerde vrijwillig terug naar Moldavië. Uw tweede verzoek werd eveneens afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming door het CGVS. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U tekende geen cassatieberoep aan. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste en uw tweede verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u

betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

U hebt in het kader van uw vierde verzoek geen dergelijke nieuwe elementen aangebracht:

U verwijst opnieuw naar eerder aangehaalde asielmotieven, namelijk economische en medische motieven. U haalt aan dat u financiële problemen heeft en dat er geen werk is in uw dorp. U en uw gezinsleden hebben nood aan medische behandelingen, maar de Moldavische gezondheidszorg is onvoldoende gespecialiseerd en het ontbreekt u aan middelen om de medische kosten te kunnen dragen. Er is ook geen aangepast omkadering voor uw zoon (DVZ, verklaring volgend verzoek, nr. 17). Deze economische en medische motieven werden al onderzocht in het kader van uw voorgaande verzoeken en vormen zodoende geen nieuwe elementen. Het louter herhalen van uw voorgaande verklaringen wijzigt uiteraard niets aan de voorgaande beoordeling.

Als enig nieuw element haalt u aan dat uw zoon werd gepest en vernederd door andere kinderen in uw land van herkomst. Er werden stenen gegooid en hij werd beledigd. Uw zoon zou er zenuwachtig van worden en zichzelf bijten. U nam soms een omweg om te pestkoppen te ontwijken (DVZ, verklaring volgend verzoek, nr. 17). Hoewel dergelijke pesterijen door kinderen uiterst laakbaar zijn en geenszins de goedkeuring van het CGVS wegdragen, dient te worden opgemerkt dat deze elementen onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen spreken van vervolging dan wel ernstige schade in hoofde van uw zoon. U en uw echtgenoot maken geen melding van effectieve fysieke verwondingen door toedoen van de pestkoppen. Evenmin leggen u en uw echtgenoot medische attesten neer waaruit zou kunnen blijken dat er sprake zou zijn van ernstig en systematisch fysiek geweld jegens uw zoon in die mate dat de drempel van vervolging zou zijn bereikt.

Verder moet worden benadrukt dat u en uw echtgenoot op geen enkele wijze aantonen dat u stappen hebt ondernomen om een oplossing te zoeken voor de pesterijen. Uit niets blijkt dat er ernstige pogingen werden ondernomen om het pestgedrag van de kinderen aan te pakken. Evenmin tonen u en uw echtgenoot aan dat jullie daartoe geen mogelijkheden zouden hebben in geval van nieuwe pesterijen.

Wat betreft de algemene situatie van de Roma in uw land van herkomst en de situatie op het vlak van bescherming door de Moldavische autoriteiten, moet worden opgemerkt dat de eerdere beoordeling ter zake, zoals opgenomen in de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 17 maart 2024, onveranderd blijft volgens de meest recente informatie waarover het CGVS intussen beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier (zie: COI Focus. Moldavië. Algemene situatie van 6 januari 2025).

De documenten die u neerlegde ter staving van uw vierde verzoek wijzigen niets aan bovenstaande. Uw paspoort en dat van uw zoon staven louter jullie identiteit en nationaliteit die hier niet ter discussie staat. Het medisch attest op naam van uw zoon werd al neergelegd in het kader van jullie eerste verzoek en vormt geen nieuw element.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en haar gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de:

- ☐ Schending van artikel 57/6/2, §1 van de Vreemdelingenwet;
- ☐ Schending van artikel 1 A 2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen;
- ☐ -Artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- ☐ Artikelen 4 (onderzoeksplicht) en artikel 15 (ernstige schade) Richtlijn 2011/95/EU (kwalificatierichtlijn).
- ☐ Artikel 3(foltering) en artikel 8 EVRM(recht op familie- en privéleven).

□ *Schending van het non-refoulementbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, Manifeste beoordelingsfout*”.

Verzoekster betoogt:

“Het CGVS heeft het begrip “nieuwe elementen” in de zin van artikel 57/6/2 Vw onrechtmatig en te restrictief uitgelegd, en heeft onvoldoende rekening gehouden met:

- de cumulatieve impact van de aangevoerde feiten;*
- de specifieke kwetsbaarheid van verzoekster en haar zwaar autistische zoon;*
- de actuele situatie van Roma in Moldavië;*
- de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) inzake kinderrechten en kwetsbare groepen.”*

In een eerste middelonderdeel, beroept verzoekster zich op de:

“Schending van artikel 57/6/2§1 van de vreemdelingenwet-onrechtmatige toepassing van de versnelde procedure”.

Verzoekster betoogt:

“Het CGVS past artikel 57/6/2, §1 van de Vreemdelingenwet ten onrechte niet toe, minstens heeft hij een verkeerde interpretatie van dat artikel met als motief dat verzoekster geen nieuwe elementen of feiten heeft uiteengezet op grond waarvan die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster als vluchteling zou worden erkend of subsidiaire bescherming zou verleend worden.”

Verzoekster stelt dat verweerder de pesterijen ten aanzien van haar zoon ten onrechte als onvoldoende zwaarwichtig kwalificeert. Verzoekster voert aan:

“Het pesten is niet louter incidenteel, maar structureel en gericht op een kind met een ernstige beperking (autisme en epilepsie). Het gaat om fysiek geweld (stenen gooien) en psychische terreur, die leiden tot zelfverwonding (bijten). In de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) wordt herhaaldelijk benadrukt dat discriminatie en geweld tegen personen met een handicap, in combinatie met etnische afkomst, kan leiden tot een schending van artikel 3 EVRM (onmenselijke behandeling).

(...)

Volgens het EHRM kan pesterijen, in combinatie met een gebrek aan staatsbescherming, een schending van artikel 3 EVRM opleveren

(...)

Het RVV heeft in soortgelijke zaken benadrukt dat de kwetsbaarheid van het kind centraal moet staan en dat een cumulatie van discriminatie, geweld en gebrek aan zorg kan leiden tot erkenning van subsidiaire bescherming

(...)

Het CGVS verzuimt te onderzoeken of de Moldavische autoriteiten daadwerkelijke bescherming bieden tegen dergelijke pesterijen, in strijd met de verplichting tot een individuele risicobeoordeling

(...)

Deze cumulatieve kwetsbaarheden vergroten het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vw. Het CGVS beoordeelt ten onrechte elk element afzonderlijk, zonder de samenhang en cumulatieve impact te analyseren. Dit is in strijd met de rechtspraak van de Raad van State (RvS) waarin wordt benadrukt dat kwetsbaarheden in onderling verband moeten worden beoordeeld

(...).”

In een tweede middelonderdeel, doet verzoekster gelden:

“Verzoekster heeft medische situatie en gebrek aan toegang tot gezondheidszorg in Moldavië aangekaart:

Verzoekster en haar zoon hebben ernstige medische problemen die in Moldavië niet behandelbaar zijn vanwege gebrek aan gespecialiseerde zorg en financiële middelen.

Het CGVS negeert de wisselwerking tussen medische noden en discriminatie van Roma in de gezondheidszorg. Het EHRM oordeelde reeds dat het weigeren van medische zorg aan Roma kan neerkomen op onmenselijke behandeling

(...)

Het feit dat medische attesten eerder werden neergelegd, betekent niet dat de situatie niet verergerd is of dat de beschermingsbehoefte onveranderd is.

Verzoekster verwijst naar corruptie en het gebrek aan medische verzekering voor zijn zoon. Het CGVS kwalificeert dit volledig ten onrechte als “algemene beweringen”, maar verzuimt te onderzoeken of verzoekster hierdoor persoonlijk is getroffen. Het EHRM oordeelde in N. c. Finland (nr. 38885/02) dat het ontbreken van toegang tot adequate gezondheidszorg in combinatie met kwetsbaarheid een schending van artikel 3 EVRM kan vormen.”

In een derde middelonderdeel, voert verzoekster aan:

“Het CGVS concludeert ten onrechte dat terugkeer van verzoekster en haar gezin naar Moldavië het non-refoulementbeginsel niet zou schenden. Gelet op de cumulatieve risico's (discriminatie als Roma, gebrek aan gezondheidszorg, oorlogsgevaar) is terugkeer in strijd met artikel 48/3 en 48/4 Vw en artikel 3 EVRM.

Het CGVS baseert zich mogelijk op een verouderde algemene situatieanalyse (COI Focus van 6 januari 2025) zonder de actuele ontwikkelingen te betrekken.”

In een vierde middelonderdeel, geeft verzoekster aan dat verweerder een manifeste beoordelingsfout beging en onvoldoende motiveerde. Verzoekster betoogt:

“Het CGVS stelt ten onrechte dat verzoekster geen bijzondere procedurele noden heeft (artikel 48/9 Vw), maar verzuimt dit te onderbouwen met een concrete analyse van haar gezondheidssituatie (oogproblemen) en de impact op zijn procedurele capaciteiten. Bovendien CGVS zijn onderzoekplicht niet nageleefd.

Het CGVS had actief onderzoek moeten doen naar de beschikbaarheid van medische zorg in Moldavië en bescherming tegen pesterijen in Moldavië, in lijn met artikel 4 Richtlijn 2011/95/EU en de rechtspraak van het EHRM (bv. M.S.S. c. België en Griekenland, nr. 30696/09).”

In een vijfde middelonderdeel gaat verzoekster in op de algemene situatie voor Roma in Moldavië. Zij doet gelden:

“Het CGVS verwijst naar een COI Focus van januari 2025, maar negeert daarin de aanhoudende en structurele discriminatie, geweld en sociale uitsluiting van Roma.

Recente rapporten van de Raad van Europa en de Europese Commissie benadrukken dat Roma in Moldavië bijzonder kwetsbaar zijn en dat de autoriteiten onvoldoende bescherming bieden.

Het RVV heeft in eerdere arresten erkend dat de situatie van Roma in Moldavië in bepaalde gevallen kan leiden tot internationale bescherming (...).”

In een zesde middelonderdeel voert verzoekster aan:

“Het CGVS heeft elk element afzonderlijk beoordeeld, in strijd met de rechtspraak die voorschrijft dat de cumulatieve impact van verschillende schendingen moet worden beoordeeld (EHRM, Saudi t. Italië, appl. nr. 37201/06).

De combinatie van etnische discriminatie, medische verwaarlozing, geweld tegen een kwetsbaar kind en economische uitsluiting creëert een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vw.”

Verzoekster besluit:

“Het vierde verzoek om internationale bescherming van verzoekster bevat weldegelijk nieuwe elementen (pesterijen zoon, verslechterde gezondheid, escalatie oorlog). Het CGVS had deze elementen moeten onderzoeken in plaats van het verzoek ipso facto als niet-ontvankelijk te verklaren.

De beslissing van het CGVS is onrechtmatig wegens schending van de onderzoekplicht, onvoldoende motivering, en miskennis van nieuwe elementen en cumulatieve kwetsbaarheden. Bij gevolg schendt de bestreden beslissing artikel 1 A 2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande:

“De bestreden beslissing nietig te verklaren en opnieuw wijzende:

- De vierde verzoek om internationale bescherming van verzoekster dd 11.09.2025 ontvankelijk en gegrond te verklaren;

- De zaak te verwijzen naar het Commissaris-generaal verwijzen met bevel tot een nieuw, zorgvuldig en coherent onderzoek met inachtneming van de opmerkingen van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.”

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog een “Voorschrift oogheelkunde dd 05 12 2025” bij het verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Verzoeksters vraag om de bestreden beslissing nietig te verklaren is te dezen vooreerst niet dienstig. De Raad kan op grond van artikel 39/2, § 1, eerste en tweede lid van de Vreemdelingenwet de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers slechts bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

3.2. De Raad spreekt zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal verder niet uit over een beslissing tot verwijdering of terugleiding. Hij gaat enkel na of verweerder *in casu* al dan niet terecht heeft besloten dat er geen nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet aan de orde zijn, of door verzoekster zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.3. De schending van artikel 8 van het EVRM, dat het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven behelst, wordt te dezen door verzoekster ook niet op dienstige wijze opgeworpen. De Raad doet

in het kader van onderhavig beroep namelijk noch uitspraak over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolgning. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoekster al dan niet terecht werd besloten dat er geen nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet aan de orde zijn, of door verzoekster zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

3.4. Dient, waar verzoekster zich beroept op de schending van artikel 4 en artikel 15 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europese Parlement en de Raad van 13 december 2011, voorts te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van richtlijn 2011/95/EU verstreek blijkens artikel 39 van deze richtlijn op 21 december 2013.

Artikel 4 van de voormelde richtlijn werd omgezet in Belgisch recht in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan verzoekster zich te dezen niet dienstig en rechtstreeks beroepen op artikel 4 van de voormelde richtlijn. Met de inhoud van de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet wordt in hetgeen volgt en voor zover deze artikelen te dezen van toepassing zouden zijn uiteraard wel terdege rekening gehouden.

Artikel 15 van de voormelde richtlijn werd omgezet in Belgisch recht in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster zich te dezen ook niet dienstig en rechtstreeks beroepen op de schending van artikel 15 van de voormelde richtlijn. Met de inhoud en de toepassing van artikel 48/2, § 2 van de Vreemdelingenwet, wordt in hetgeen volgt rekening gehouden.

3.5. De formele motiveringsplicht heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.6. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd wordt:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U haalt opnieuw aan dat u met bepaalde medische problemen kampt. U hebt problemen met uw oog en u zou ook een operatie voor galstenen nodig hebben (DVZ, verklaring volgend verzoek, nr. 13). U verklaart echter geen procedurele noden te hebben die hiermee verband houden (DVZ, vragenlijst procedurele noden) en u bleek in staat te zijn de motieven voor een vierde verzoek uiteen te zetten tijdens uw interview bij de DVZ.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Zij vergenoegt zich er namelijk toe eenvoudigweg en op algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte wijze te beweren dat verweerder onterecht zou hebben geoordeeld dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden voorhanden zijn en zulks onvoldoende zou onderbouwen. Hiermee ontkracht verzoekster de voormelde motieven op generlei wijze. Het is namelijk aan verzoekster zelf om aannemelijk te maken, aan de hand van concrete elementen, dat in haren hoofde bijzondere procedurele noden voorhanden zouden zijn. Verzoekster doet zulks echter niet. Zoals terecht

aangehaald wordt in de bestreden beslissing, gaf verzoekster in de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' van de DVZ immers zelf uitdrukkelijk aan dat er volgens haar geen elementen of omstandigheden waren die haar zouden kunnen hinderen bij het vertellen van haar relaas en bij haar deelname aan de procedure internationale bescherming. Verder kan uit de medische attesten die verzoekster neerlegde, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, en/of uit de afspraakbevestiging die verzoekster bij het verzoekschrift voegt, geenszins worden afgeleid dat verzoeksters medische problemen in haren hoofde bijzondere procedurele noden met zich zouden brengen. Verzoekster toont zelf ook niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze de voormelde factoren van invloed zouden zijn (geweest) op haar gezegden; laat staan dat zij zou aantonen of aannemelijk maken dat, waar of hoe zulks concreet van invloed zou zijn (geweest) op de behandeling en de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Verzoekster toont gelet op het voorgaande geheel niet aan en maakt niet aannemelijk dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet *in concreto* hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.7. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk. Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

In het licht van voormeld wetsartikel, wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Wat betreft de algemene situatie van de Roma in uw land van herkomst en de situatie op het vlak van bescherming door de Moldavische autoriteiten, moet worden opgemerkt dat de eerdere beoordeling ter zake, zoals opgenomen in de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 17 maart 2024, onveranderd blijft volgens de meest recente informatie waarover het CGVS intussen beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier (zie: COI Focus. Moldavië. Algemene situatie van 6 januari 2025).”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Waar zij laat uitschijnen dat de informatie waarop verweerder zich baseert “mogelijk” verouderd is en dat de “actuele ontwikkelingen” niet in de bestreden beslissing worden betrokken, dient immers te worden opgemerkt dat verzoekster, hoewel zij gewag maakt van rapporten die zouden benadrukken dat Roma in Moldavië kwetsbaar zijn en dat de autoriteiten onvoldoende bescherming zouden bieden, zelf niet het minste begin van informatie aanreikt die afbreuk zou kunnen doen aan de informatie zoals gehanteerd door verweerder en op generlei wijze aantoont dat of waarom deze informatie actueel niet langer zou gelden. Verzoekster toont niet aan dat zich recente ontwikkelingen zouden hebben voorgedaan of dat de situatie in Moldavië dusdanig zou zijn gewijzigd dat de analyse zoals gedaan in de voormelde landeninformatie niet langer zou gelden. Uit het geheel van de beschikbare landeninformatie blijkt duidelijk en genoegzaam dat het loutere gegeven dat verzoekster tot de Roma-gemeenschap behoort geenszins kan volstaan om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoekster. Uit deze informatie blijkt dat het beleid van de Moldavische autoriteiten gericht is op de integratie van minderheden (zoals de Roma) en niet op discriminatie of vervolging. Tevens blijkt hieruit dat het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië over het algemeen voorhanden is en dat de rechten van de minderheden in dit land ook worden gerespecteerd. Voorts blijkt uit deze informatie dat de Moldavische autoriteiten, dit met de hulp en ondersteuning van zowel internationale als nationale organisaties, de nodige stappen ondernemen om de inclusie en integratie van Roma te bevorderen. Uit de beschikbare informatie blijkt dan ook dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet kunnen worden beschouwd als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus en dat zulke problemen aldaar doorgaans niet van dusdanige aard, intensiteit en draagwijdte zijn dat zij als vervolging of ernstige schade in de voormelde zin kunnen worden gekwalificeerd. Van zulke vervolging of ernstige schade kan bijgevolg slechts sprake zijn in bijzondere, zeer uitzonderlijke

omstandigheden. Hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, is er evenmin sprake van systematische gewelddaden jegens Roma. Bovendien kan uit de beschikbare, heden voorliggende landeninformatie niet worden afgeleid dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om aan personen die tot de Roma-gemeenschap behoren indien nodig de nodige bescherming te bieden. In het geval van discriminatie of gewelddaden, kan er immers klacht worden ingediend bij de politie. De Roma-gemeenschap heeft in de politie ook een bepaalde mate van vertrouwen en doet vaker een beroep op de politie in vergelijking met andere bevolkingsgroepen. Daarenboven bestaat er naast een klacht bij de politie de mogelijkheid om via andere kanalen eventuele gevallen van discriminatie en problemen aan te kaarten, kan er zo bijvoorbeeld beroep worden gedaan op de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van hun rechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via (de website van) de Equality Council klacht in te dienen over discriminatie. Ook zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen, streven ernaar de situatie voor de Roma te verbeteren en komen op voor de rechten van Roma. Daarbij streven zij onder meer een betere toegang tot het rechtswezen na en bewerkstelligen zij gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing eveneens terecht gesteld:

“In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst moet worden benadrukt dat in het kader van uw voorgaande verzoeken tot de vaststelling werd gekomen dat u er in uw hoofde geen sprake was van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Het CGVS nam inzake uw eerste verzoek een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing en u keerde vrijwillig terug naar Moldavië. Uw tweede verzoek werd eveneens afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming door het CGVS. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U tekende geen cassatieberoep aan. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste en uw tweede verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

U hebt in het kader van uw vierde verzoek geen dergelijke nieuwe elementen aangebracht:

U verwijst opnieuw naar eerder aangehaalde asielmotieven, namelijk economische en medische motieven. U haalt aan dat u financiële problemen heeft en dat er geen werk is in uw dorp. U en uw gezinsleden hebben nood aan medische behandelingen, maar de Moldavische gezondheidszorg is onvoldoende gespecialiseerd en het ontbreekt u aan middelen om de medische kosten te kunnen dragen. Er is ook geen aangepast omkadering voor uw zoon (DVZ, verklaring volgend verzoek, nr. 17). Deze economische en medische motieven werden al onderzocht in het kader van uw voorgaande verzoeken en vormen zodoende geen nieuwe elementen. Het louter herhalen van uw voorgaande verklaringen wijzigt uiteraard niets aan de voorgaande beoordeling.”

Verzoekster slaagt er niet in om de voormelde motieven te ontkrachten. Op de situatie voor Roma in Moldavië, werd reeds hoger genoegzaam ingegaan. Omwille van de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, kan niet worden aangenomen dat verzoekster en haar gezinsleden in Moldavië, en dit louter omwille van het feit dat zij Roma zijn, verstoken zouden riskeren te blijven van een adequate behandeling voor hun medische problemen. Hoe dan ook toont verzoekster, dit mede gelet op de reeds hoger aangehaalde landeninformatie, geenszins aan dat een eventueel gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat verzoekster zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure. Voor het overige vergenoegt verzoekster zich er in het onderhavige verzoekschrift toe de reeds eerder door haar aangehaalde elementen eenvoudigweg te herhalen. Hiermee ontkracht verzoekster de voormelde motieven op generlei wijze. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd gelden.

Waar verzoekster andermaal verwijst naar de pesterijen en discriminatie ten aanzien van haar autistische zoon, dient voorts te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing, dit mede gelet op de reeds hoger aangehaalde en besproken landeninformatie, op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd wordt:

“Als enig nieuw element haalt u aan dat uw zoon werd gepest en vernederd door andere kinderen in uw land van herkomst. Er werden stenen gegooid en hij werd beledigd. Uw zoon zou er zenuwachtig van worden en zichzelf bijten. U nam soms een omweg om te pestkoppen te ontwijken (DVZ, verklaring volgend verzoek, nr. 17). Hoewel dergelijke pesterijen door kinderen uiterst laakbaar zijn en geenszins de goedkeuring van het CGVS wegdragen, dient te worden opgemerkt dat deze elementen onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen spreken van vervolging dan wel ernstige schade in hoofde van uw zoon. U en uw echtgenoot maken geen melding van effectieve fysieke verwondingen door toedoen van de pestkoppen. Evenmin leggen u en uw echtgenoot medische attesten neer waaruit zou kunnen blijken dat er sprake zou zijn van ernstig en systematisch fysiek geweld jegens uw zoon in die mate dat de drempel van vervolging zou zijn bereikt.

Verder moet worden benadrukt dat u en uw echtgenoot op geen enkele wijze aantonen dat u stappen hebt ondernomen om een oplossing te zoeken voor de pesterijen. Uit niets blijkt dat er ernstige pogingen werden ondernomen om het pestgedrag van de kinderen aan te pakken. Evenmin tonen u en uw echtgenoot aan dat jullie daartoe geen mogelijkheden zouden hebben in geval van nieuwe pesterijen.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Vooreerst treedt de Raad verweerder bij in de vaststelling dat de door verzoekster omschreven feiten, hoe laakbaar deze ook zijn, onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen worden omschreven als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of als ernstige schade in de zin van subsidiaire bescherming. Hoe dan ook toont verzoekster geenszins aan dat er in het kader van de door haar omschreven feiten of eventuele andere, toekomstige feiten, geen of onvoldoende bescherming voorhanden zou zijn in haar land van herkomst. Verzoekster en haar echtgenoot ondernamen in het verleden immers niet de nodige stappen teneinde zulke bescherming te bekomen. Verder kan op basis van de reeds hoger aangehaalde en besproken landeninformatie redelijkerwijze worden aangenomen dat de nodige bescherming in hoofde van verzoekster en haar gezin voorhanden is in Moldavië. Verzoekster toont het tegendeel geenszins aan.

Waar verzoekster in het voorliggende verzoekschrift *“verwijst naar corruptie”*, dient te worden opgemerkt dat verzoekster hierover niet de minste verdere duiding verstrekt. Verzoekster kan met deze louter algemene, ongefundeerde en niet nader uitwerkte verwijzing naar corruptie geenszins volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat er te dezen nieuwe elementen of feiten aan de orde zouden zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

In zoverre verzoekster in het verzoekschrift daarnaast gewag maakt van *“oorlogsgevaar”*, kan nog worden opgemerkt dat verzoekster op generlei wijze aantoonst en uit de voorliggende landeninformatie hoegenaamd niet kan worden afgeleid dat de situatie in verzoeksters land en regio van herkomst zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De overige door verzoekster neergelegde en in de map ‘documenten’ in het administratief dossier opgenomen stukken en documenten kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Ook de afspraakbevestiging die verzoekster bij het verzoekschrift voegt, bevat tot slot geen elementen die afbreuk kunnen doen aan de hoger gedane vaststellingen. Dat verzoekster met medische problemen kampt, wordt in het voorgaande namelijk nergens betwist.

3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde en legt verzoekster geen nieuwe elementen of feiten voor die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.9. Verzoekster kan met haar verwijzing naar rechtspraak die in het verleden werd geveld door de Raad geenszins afbreuk doen aan hetgeen voorafgaat. Dient immers te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld. Ieder verzoek om internationale bescherming wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de

beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

3.10. In zoverre verzoekster in het voorliggende verzoekschrift daarnaast ingaat op en argumentatie voert tegen het advies dat verweerder overeenkomstig artikel 57/6/2, § 2 verstrekt in de bestreden beslissing en in zoverre verzoekster daarbij aan de hand van haar asielmotieven tracht aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst gevaar zou lopen om te worden onderworpen aan een behandeling die in strijd is met artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 EVRM, dient, nog daargelaten de hoger gedane vaststellingen inzake de door verzoekster aangevoerde asielmotieven, te worden opgemerkt dat het advies dat over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet is opgenomen in de bestreden beslissing op heden en voor de Raad *an sich* niet kan worden aangevochten.

Dient in dit kader immers te worden herhaald dat de Raad te dezen, in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen, geen uitspraak doet over een verblijfsstatus en zich ook niet uitspreekt over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. De Raad spreekt zich *in casu* enkel uit over de vraag of in hoofde van verzoekster al dan niet terecht werd besloten dat er geen nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet aan de orde zijn, of door verzoekster zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de rechten van verzoekster bij een mogelijke terugdrijving of verwijdering naar haar land van herkomst is *in casu* niet aan de orde.

Het gegeven dat het CGVS, zoals *in casu*, van oordeel is dat een maatregel tot terugdrijving of verwijdering niet in strijd is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, heeft op zich verder geen rechtsgevolgen en heeft niet tot gevolg dat er automatisch een bevel inzake zulke maatregel volgt op de bestreden beslissing. Het is slechts op het ogenblik dat aan verzoekster daadwerkelijk zulk bevel wordt afgeleverd dat een bijkomend onderzoek naar de mogelijke schending van haar rechten in het geval van een terugdrijving of verwijdering naar haar land van herkomst zich opdringt. Verzoekster kan dan ook te gepasten tijde, met name indien zij desgevallend in kennis wordt gesteld van een bevel om het grondgebied te verlaten – en niet eerder – middels het indienen van een annulatieberoep bijkomend de mogelijke schending van haar rechten opwerpen.

3.11. Verzoekster toont voor het overige niet aan dat en op welke wijze het non-refoulementbeginsel te dezen en door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van dit beginsel door verzoekster niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.12. Verzoekster toont voor het overige evenmin aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van dit beginsel door verzoekster niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.13. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT